

Előfizetési feltételek
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Hirdetések díja:
□ centiméterenként 3 kr. Kereskedők és gyárosok külön árkedezvényben részesülnek.

Bélyegdíj 30 krajczár.

Nyílt tér sora 20 kr.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Nagyenyedi Könyvnyomda és Papír-árugyár részvénytársaság
Főter 38. szám alatt,
hova ugy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.

Kéziratok nem adóznak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Otthon és iskola.

(L. I.) Két hónap telt azóta, hogy az iskolák hazabocsátották növendékeiket.

A gyermeket tárt karokkal fogadták szülei, hogy az édes otthonban kipihentessék fáradságait. Az édes anya szeretettel becézgeti s kényezteti a két hónapos vendéget; a szeméből látszik, hogy egész lelkevel rajta csüng. Őt nem érdekli a bizonyítvány, csak a gyermeke, akit ő meleg szeretettel jónak, szelidnek, szófogadónak nevelt; vajjon nem változott-e meg? Az édes apa kérdegetti tanulmányai felől; az élet komolyabb dolgairól is elbeszélget vele; felkelti érdeklődését a saját foglalkozásának részletei iránt; beavatja fontosabb családi ügyekbe; magával viszi, ha ügyeinek elintézésére megyen, hogy emberekkel érintkezni, komoly dolgokban eljárni tanuljon. Épen mint a madár: az anya meleg fészekbe várja, az apa repülni hivatgatja a fiakat. Bánásmódjuk szelid; soha durva szót nem hall a gyermek; feleselést, ellenkezést soha nem tapasztal; az apának s anyának egyetlen szép szava vagy kérő tekintete elég, hogy feltétlen engedelmességet követeljen. A kis testvérek kedveskedő szeretettel nyúzsognak tekintélyes bátyjuk körül; mutogatják játékaikat; hivatgatják, hogy részt vegyen időtöltéseikben, apró-cseprő tréfásan komoly dolgaikban. Csupa szeretet, csupa őszinteség, csupa jókedv, csupa tisztaság és jóízű beszédben és magaviseletben. A tanuló bejárja a kertet, a határt, az ismerős helyeket; s a komoly munka után a gyermek lesz megint tele piros-pozsgás egészséggel és életörömmel. Így bocsátják el könnyek közt, szerető gondok közt, szívig ható jó tanácsok közt az új iskolai esztendőre.

De nem minden tanuló lehet ilyen szerencsés. A másik otthonában talán a szülők feleselését, sőt civó-dását, talán a testvérek irigykedését látja; talán kis gyermek kora óta hozzászokott a nyers bánásmód s apró hibákért való fenyegetések és ütések közt a durvasághoz, titkolózáshoz és hazudozáshoz. Talán a rossz példák és a nélkülözés vergődései között eltompult benne a lelkiismeret szava, mely a rossztól, pl. más tulajdonának megkárosításától, alatomosságtól és engedelenségtől tiltaná. Talán mind annak épen az ellenkezőjét látja folytonosan, amit a szerénység, jó rend és tisztaság, meg a jó ízű beszédben és egész magatartásban megkíván. Talán gyengédtelen vagy

épen tiszteletlen nyilatkozatokat hallott azok felől, akikre az iskolai nevelése bízva van. Talán még arra is ösztönzik, hogy dicsekedjen el vele, ha valamiben tanítóját rászédni sikerült. Sőt talán annyira is elmegy a tapintatlanságuk, hogy a tanuló előtt a tanítót okoznak a bizonyítvány gyenge érdemjegyeiért.

Azt kerdem én most a szíves olvasótól, hogy lehet-e két ilyen különböző körből iskolába került növendéket egyenlő eszközökkel, egyenlő könnyűséggel s egyenlő sikerrel jóra nevelni? Megtanítani azt, aki nincs a szükséges előismeretek birtokában; rendessé és pontossá tenni azt, akitől ilyet gyermekkor óta nem követeltek, sőt nem is igényelhetek; szorgalmatossá tenni azt, aki csak indolenciát tapasztalt; engedelmessé tenni azt, akit a durva bánásmód érzéketlenül tett; háladatossá tenni azt, aki otthon tanítóitól soha jót nem hallott; szerénységet és jó ízű teremtési abban, aki esetleg üresfejű urhatnamság dőlétét vagy a tisztaság érzékének teljes hiányát hozta hazulról.

De hisz mindezek talán nem is olyan fontos dolgok. Nem kell a gyermeket sokat palléroztatni; a gyengéd és finom érzület mellekes dolog, sokszor épen ártalmas és költséges fényezés. A fő az, hogy iskolai jótéményt és tūrhető bizonyítványt kapjon.

Könnyen érthető dolog, hogy ez így van a szülőknél. De hogy aztán a tanuló is csak ilyen szempontból veszi a művelődés munkáját: az már szerencsétlenség. Mert nem: sok pszichologia kell hozzá, hogy a tanuló ilyen feltételek közt, ilyen felfogás terhével a vállain nem jó kedvvel végzi dolgát, hanem már ebben a korban is a kenyérkeresés kényszeréből.

Mindezt pedig azért irtuk le az új iskolai év elején, hogy a szülőket figyelmeztessük az iskolával való együttműködésre, az iskola céljainak támogatására. A tanuló csak rövid órákat tölt az iskolában, hol a tanárnak a megszabott ismeretanyagot egész sereggel kell közölni, alkalmas módon hozzáférhetővé tenni. A többi időben a tanuló jórészt át van adva az otthona vagy társasága hatásának. Hogy ez a hatás milyen lesz, az már csak kis részben függ a tanítótól; hanem függ a szülők vagy helyetteseik szerető gondosságától s azoktól az erkölcsi fundamentumkövektől, melyekkel otthonról az iskola társadalmába bocsátották.

Ha a szülők az iskola iránt és gyermekeik haladása iránt érdeklődnek; ha eltávolítják az esetleges akadályokat a szellemi fejlődés útjából; s ha a tanító

tapasztalatait meghallgatva nem erőszakolják gyermekeiket felszeg családi ambícióból olyan munkára, melyhez nincs meg a kedve vagy ereje: akkor kevesebb lesz a kínos meglepetés, melyet gyenge tanulók indolens vagy elfogult szülőknél hazavisznek.

Az Associatiuna Transylvanei.

Szombaton tartotta meg Belényesen a románok kultúregyesülete, az Associatiuna Transylvanei, rendezévi közgyűlést. Erdélyből, a Bánáttól s a többi románlaktá vidékről több száz vendég érkezett. A közgyűlés nyugodt lefolyású volt s mivel minden politikai manifesztációtól tartózkodtak, méltó is volt egy kultúregyesülethez.

A közgyűlést Moldován János és Vulkán József nyitották meg. A kerületek képviselőinek igazolása után Bunea dr. felolvasta az egylet mult évi működéséről szóló jelentést.

Az egylet mult évi működését röviden a következő kimutatás jellemzi:

1897. július elseje óta 1898. július 1-ig az egylet által kiadott művek száma 116, melyek összesen 252.040 példányban jelentek meg. Ezek közül tartalmukra nézve vallásiak 15, nevelésiek 39, szépirodalmiak és történelmiek 41, különfelek 21.

Lapok és folyóiratok: 4 politikai napi, 7 heti szépirodalmi és 5 tudományos folyóirat.

A folyó ügyek elintézése után felolvasás lett volna napirenden. Axente Sevér ugyanis egy értekezést jelentett be, melynek czime: Miért nem konkurrálhat a román a zsidóval!! Miután a szerző nem volt jelen, a felolvasás elmaradt.

Sürgönyökben üdvözlőket küldtek: Román Miron érsek, Román József Nagyvárad, Tribuna szerkesztősége, Foia Poporului szerkesztő, Horváth Nagyvárad.

Délután két órakor bankettre gyűltek egybe. Az első tószót Moldován, a közgyűlés elnöke mondotta a királyra. Butean János és Diamandi Miklós a vendégeket, Bardolovici a nőket köszöntötte fel. Nagy hatást keltettek Pop de Bazesti szavai: Bihar megye népét és a magyar testvéreket éltette. Harianu Pop Beliczay főszolgabíróért üritette poharát.

Öt volt a banketten Serbán országgyűlési képviselő is, ki nyolczszáz román parasztot hozott be Belényésre. ezer könyvet osztott ki közöttük. Rosca igazgató Antal

TÁRCZA.

A háromlelkű asszony.

— A Közérdek eredeti tárczája. —

írta: Pakots József.

Szokatlan büszkeség töltötte el a keblét, amint eltávozott az asszonytól. Oly hatalmasnak, erősnek érezte magát, mint talán soha. Pedig nem volt az. Ha megnézte volna magát valamelyik kirakatban, amint szinte futva végighaladt az aszfalton, bizonyára lelohadt volna a lelkesültsége. Most különösen, azzal a lázas, büszke pirral fakó arcán, kevélyen főszegett fejével, kiegyenesedett felszeg alakjával, még nevelésesebbnek tűnt föl, mint egyébkor. Hiszen szinte szánandó alak volt ez az esetlen nagy gyermek, kinek pillantása olyan csdeklő, alázatos volt mindig, mintha mindenkitől bocsánatot kérne, amiért élni, létezni merészkedik.

És most mintha kicsérélték volna. Gógös fény sugárzik elő a szeméből, a szük mell kifeszül s az ajkon mintha fennhéjázó mosoly ülne. Szinte boszantó, de nem, inkább neveléses. A test, amely meg szokta örökké nyolczadrét hajolni, most megfeszülve, kiegyenesedve, olyan, mint egy felhúzott merev gépezet, melynek ember formája van.

És nem tér ki senkinek. Beleütközik az emberekbe, nem hallja a szitkakat, miket boszus hangok dörmögnek a háta mögött, csak megy előre, előre . . .

Egyszerre aztán kinn találja magát valahol a városliget táján.

Megáll. Egy kicsit mintha meghunyászkodnék, az

arcz újból elsapad, a szemben mintha földeregne a szelid megalázkodás fénye: filozofál. Mert filozofikus lélek. Oh, a poros aktacsomók közt megtanul az ember elmélkedni. Aki nem tud hozzá, azt megtanítja a folytonos robotmunka. És a filozofálás egy kis színt, elevenséget, változatosságot önt a folytonos egyformaságba. Igen.

Egyedül érzi magát. Nem is jár most arra felé senki. A magány szinte kényszeríti az embert az elmélkedésre s ő mást se csinált egész életén kezesztül.

Hogy is volt? Egy pár hónappal előbb valami mulatságon bemutatták. De mégis, mintha csak tegnap lett volna, neki ugy tetszik. Nem, nem . . . a télen volt. Akkor szoktak a bálók lenni, persze. Ő mindig irtózott a báltermek sikos parkettjétől, amelyen olyan könnyű elesni, de akkor el kellett mennie. A hivatal-társai rendezték azt a bált.

Egyik kollégája bemutatta a feleségének. A Rudi volt, az a bolondos, korán öszült nagy fiu, aki mindenkit ki szokott gúnyolni. Még az Istent is. Tisztán hallja még most is gúnyolódo szavait:

— Ime, kedves feleség, bemutatom ezt a megsavanyodott agglégényt. Kollégám: Kardos Rafi, a bölcs Rafael. Vigyázz rá, talán kaphatnál neki egy kis feleséget, tudod, olyan vérbelit, aki olykor-olykor kikiabálja az ő bölcs nyugalmából.

Igy volt. És az asszony nem is nevetett ezen. Komoly volt, szép volt, mint egy istennő. Magas, teli, barna asszony. Csak a szeméből sugárzott elő valami bántó, gyűlöletes fény, amelyre ő megremeget. De az a fény a férjet illette csak. Ő hozzá nyájasan beszélt,

jóakaróan. Olyan bánatos, olyan szelid volt a hangja, hogy neki fájni kezdett a szíve. Már akkor tisztán látta, hogy az asszony szenved. És azt is tudta, hogy miért. A férje miatt bizonyára. Nem szereti. De hogy is szerethetné? Azt a korán öszült nagy gyereket, ki mindenkit kigúnyol, még az Istent is. Ez a tisztalelkű, mélyen érző asszony!

Ösztözött fájdalmában. Ugy eltöltötte lelkét a részvét, hogy az asszonynak észre kellett ezt vennie. Lát-szott rajta, hogy jól esik a lelkének ez a néma részvét, a szenvedésnek ez a megosztása. Bizalmába fogadta. Fölszóitotta, hogy látogassa meg gyakran. És ő eljárt hozzá nap, nap után. Rudi sohasem volt otthon, de ő nem bánták ezt, sőt örültek neki.

Az asszony beszélt az ő nagy fájdalomról, csalódásáról, s ő vigasztalta. Olyan jól esett neki az asszonynak ez a bizalma, hogy általa az ő elvesztett vagy talán soha sem létezett önbizalma is kezdett visszatérni. Most már érezte, hogy ő is valami. Pedig azelőtt azt hitte, hogy ő senki, csak egy . . . egy szeg, megrozsdásodott szeg az állam nagy gépezetében, amely hogyha kihull, annál jobb, legalább lehet helyettesíteni egy újabbal, egy inkább odaillővel. Most már valami. Hát lehet-e szebb hivatás, mint egy tiszta, ártatlan lelek boruját enyhíteni, elűzni?

Igy érzett akkor. Boldog volt. És még boldogabb lett. Nem, ezt a boldogságot sohasem merte volna remélni. Maga előtt is szinte megfoghatatlan, hogy mint is jutottak ennyire. Keres, kutat az emlékezetében. Háttha megtalálja a kiindulási pontot, ahonnan csak ide lehet eljutni. De nincs, nincs sehol. Soha semmi

2. oldal.

Agostonra mondott tószót. A bankett kiemelkedő mozzanata volt még Sipos Imre református lelkész pohárköszöntője; a többiek románul beszéltek, ő pedig magyarul a következőket mondotta: Üdvözlöm a román egyesületet magasztos munkájában, mely a román anyagi életére és a hazára áldást hoz. Majd folytatva tószóját, kifejtette, hogy a román irodalom munkáit nem pártolják eléggé. Vulkán Józsefet, az ismert nagyváradi írórt említette.

A gyulafehérvári önkéntes tűzoltó-egylet jubileuma.

— Saját tudósítinktól. —

A gyulafehérvári önkéntes tűzoltó-egylet fennállásának 25-dik évfordulóját folyó hó 28-án ünnepelte meg. Az egyletnek alakítása óta még számos tagja életben van — és buzgóan, lelkesedéssel teljesíti feladatát még most is — azok közül, kik a megalakulásnak is munkásai voltak; kiváló helyet foglal el Körner József, ki évek hosszú sora óta az egylet alparancsnoka és önfeláldozó bajnoka s kit éppen e téren kifejtett kiváló működéséért a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter ur elismerő oklevéllel tüntetett ki.

Egyébiránt ugy a többi 25 éves tagok, valamint a 20, 10 és 5 évesek is kitüntetésben részesültek, nevezetesen a 25 és 20 évesek a város képviselőtestületének határozata folytán szintén elismerő oklevelekkel tüntetettek ki a városi tanács által, a többieknek pedig a budapesti orsz. tűzoltó központi szövetség által küldött bronz-érmek osztattak ki; valamennyi kitüntetett tűzoltónak a város polgármestere Novák Ferencz kir. tanácsos adta át az elismerő okleveleket és sajátkezűleg tüzte mellükre az érmekeket.

Az ezen alkalomból megtartott ünnepélyes közgyűlésre — mely a szépen felülített tűzoltó őrtanya udvarán tartott meg — Novák Ferencz polgármestert küldöttség hívta meg, kit megérkezésekor Roska József főparancsnok üdvözölt, mire Novák F. szép beszédben emlékezett meg az egylet nemes hivatásáról, elismerését fejezte ki a város lakossága nevében eddig kifejtett buzgóságáért és hasonló kitaratásra kérte a jövőre nézve. Majd Roska József főparancsnok az egylet életére visszapiantó felolvasást tartott, kiemelve néhai Kovács Elek első főparancsnoknak az alakulás, valamint az utána következőknek a fejlesztés körül kifejtett érdemeit, természetesen teljes szerénységgel kihagyva az ő nem csekély érdemeit.

11 órakor délelőtt a főtéri „Hungária“ s vele szomszédos néhány épületen díszoltási gyakorlatot mutattak be a derek tűzoltók Körner József szakszerű vezetésével, mely mutatványnak majdnem az egész városi lakosság nézője volt.

Délután a „Lövészker“-ben volt a tűzoltóságnak igen sikertelt mulatsága, melyből természetesen kivették különösen a jubiláló áldozatkész tűzoltók a kellő részüket.

Megjegyzem, hogy a főparancsnoki felolvasás szerint az egyletnek mintegy 15 ezer frtra menő vagyona van

Közérdek.

csupán felszerelésekben s mondhatni, hogy ez idő szerint a lehető teljesen van berendezve a szükséges és modern óltó eszközökkel. Hozzá véve ezekhez azt, hogy az egyesület minden működésénél nem csak elismerést, hanem bámulatot vívott ki szakszerű ügyességével, csak megnyugvás és büszke öntudat töltheti el városunk lakosságát ily derék intézmény birtokában.

Tanügy.

I.

Állami ipariskola.

A budapesti m. kir. állami felső (építő) ipariskolában (Budapest, VII. ker., Damjanich-utca 28/b szám alatt) a beiratás szeptember 1-ső napjától 5-ig tart. Az intézet rendes tanfolyamán a tanítás tartama 3 év.

Az intézet végbizonyítványa legalább két évi gyakorlati működés igazolása mellett jogot ad a kőműves, a kőfaragó vagy az ács mesterség önálló üzésére, legalább három évi gyakorlat igazolása mellett jogot ad az építőmesteri vizsga letételére.

A végzett tanulók, akik megelőzőleg IV. középiskolai osztályt végeztek, egy éves önkéntesek lehetnek.

A felvételhez szükséges:

- legalább a 15. életév betöltése;
- legalább négy középiskolai (gimnáziumi, reál vagy polgári) osztály jó sikerrel történt bevezése;
- legalább 2 havi építkezési gyakorlat igazolása;
- felvétetnek továbbá az építő ipari szakiskolák első két évfolyamát jelesen végzett tanulók.

A beiratási díj egész évre 2 frt, a tandíj felvéneként 10 frt.

Az igazgatóság készséggel szolgál felvilágosítással.

II.

Czipészipari szakiskola.

A nagyszabeni államilag segélyezett bőrés czipészipari szakiskolánál az 1898/9-iki tanév szeptember hó 5 kezdődik, amikor egyúttal 8 ösztöndíjas hely (egy-egy évi 120 korona) jön üresedésbe.

A tanfolyam tanoncok részére 3, segédek részére pedig 1 évig tart. A szakiskolán, amelynek tannyelve magyar és német, a következő tantárgyak taníttatnak: magyar nyelv- és ügyirálytan 2, német nyelv- és ügyirálytan 2, számtan-mértan 2, anyagtan és szerszámisme 1 és végül műhelyi gyakorlatok 40 órában hetenként. A tanulmányok, mely 8 különféle rendszerű varrógéppel, ezek közt egy gomblyuk-kivarrógép elektromos hajtóerővel, valamint a modern czipészetnek összes kisebb segédgépeivel van berendezve, mindennemű czipők és csizmák készíttetnek egy egészséges, mint beteg lábak részére.

A tanfolyam elvégzésével záró vizsgálat tartatik. Ezen vizsga letételéről szóló bizonyítvány az illető egyént czipész-segédé minősíti és munkakönyvének kiváltására feljogosítja.

Rendes tanuló az lehet, ki az elemi iskola 4. osztályát sikerrel elvégezte, élete 12. évét már betöltötte

és ehhez képest kifejlett, ép testalkattal bír. Felvehetők még a gyakorlatban működő tanoncok és segédek, ha ezen elméleti ismeretekkel bírnak.

Tekintettel egyrészt az ipari pályára lépő ifjúságnak nagyobbára kedvezőtlen anyagi helyzetére, valamint másrészt a növendékek jobb és gondosabb kiképzésére, a szakiskolán különösen a szegény tanulók részére ösztöndíjas helyekkel bíró internátus rendeztetett be.

Az internátusba díjmentesen, illetőleg ösztöndíjjal csak szegény, szorgalmas növendékek vehetők fel.

Az internátusba felvett növendékek tiszta ágy és fehérneműről maguk tartoznak gondoskodni.

Minden felvett tanonc vagy segéd köteles a szükséges szerszámokat és taneszközöket magával hozni, illetőleg azokat saját költségén beszerezni.

Az ösztöndíjas helyekért a folyamodványok f. évi augusztus hó 25-ig a felügyelő bizottságnál benyújtandók.

Bővebb felvilágosítást szívesen ad a felügyelő bizottság elnöke Schuster Márton főgimn. tanár Nagy-Szebenben.

Vegyes hírek.

— **Hymen.** Polgári Károly sajszentandrás ev. ref. lelkész — Polgári György polgártársunk fia — augusztus hó 30-án esküdtött örök hűséget Harasztkeréki Keresztesi Ferencz földbirtokos leányának, Keresztesi Luizának.

— **Eljegyzés.** Altörjái Kiss Árpád vármegyei fiatal tisztviselő e hó 22-én eljegyezte Fosztó Vilma kisaszszonyt, Fosztó Ferencz hidalmási földbirtokos szép és kedves leányát, Esküllön. Gratulálunk.

— **Meghívó.** A Nagynyedi Önkényes Tűzoltó-Egyesület folyó hó szeptember hó 11-én fennállásának huszonötödik évfordulóját ünnepli. Az ünnepély sorrendje: Szeptember 10-én: a) Este 8 órakor ünnepi takarodás utána diszorség, tartja az egész egyesület. Szeptember 11-én: a) Reggel 5 órakor ünnepi ebresztő. b) Délelőtt 9 órakor vendégek fogadása a vasuti állomáson. c) 8 és 10 órakor ünnepi istentiszteletek. d) 11 órakor felvonulás a sétátra, hol diszgyakorlat fog tartatni. e) Délután 1 órakor testületi társasbéd. f) 4 órakor a város nevezetességeinek megtekintése. g) 6 óratól táncmulatság a sétáteri fedett táncz helyiségben. Belépő-jegy a táncmulatságra: személyjegy 60 kr, családjegy 1 frt 20 kr. Jegyek előre válthatók Papp János gyógyszerárban. A mulatság tiszta jövedelme a jubiláris ünnep költségeire fordittatik. E czélra adományokat köszönettel fogad és hirlapilag nyugtáz a rendezőség. Testvéregyesületek felkértek, hogy amennyiben küldöttekkel óhajtják magukat képviseltetni, érkezésük idejét s a küldöttek számát legyenek szívesek a parancsnoksággal eleve közölni.

— **Beiratkozás.** A helybeli róm. kath. elemi fiú- és leányiskolában a beiratások szeptember hó 1, 2, 3, 4-én tartatnak; az előadások pedig 5-én kezdődnek. Nagy-Enyed, 1898. aug. 30. Deli Ödön r. k. lelkész, elemi iskolai igazgató.

olyas, ami természetessé, indokoltá tehetné a fejleményt. Az asszony csak panaszkodott szüntelen s ő vigasztalta mindannyiszor. Csak ennyi. És mégis, valami átmenetnek csak kell lennie. Kell. De hol? Hisz tegnap sem tett máskép. Vigasztalta, mert panaszkodott neki. És ma?

Ujból előtűnt a pirosság fakó arcát, megremegett egész felszeg alakja, amint gondolataiban eljutott a má-hoz és szemeiben valami eszelős fény csillant meg. Mintha összezavarodott volna fejében minden, megrándulójá hangtalanul ismételték:

— És ma? ... És ma? ...

Kimerülten dőlt neki egy fának és lehunyta szemeit, mintha arra várt volna, míg zavaros gondolatai lecsillapodnak valamennyire.

Meleg, langyos szél csapott végig a fák között; a születő rügyek nyers illata mintha tényleg fölfrissítette volna lázasan működő agyát.

Hát ma megtörtént az, amire még gondolni sem mert volna. Ha rá gondolt volna csak egyszer is arra, hogy ez a bánatos, tisztalelkű asszony még az övé lehet, talán nem tűnnék föl olyan lehetetlennek, képtelennek ez az új helyzet. De hiszen soha, soha sem fordult meg ilyes az eszébe. Szentségtörésnek hitte volna ezt, és ma mégis ... ma megtörtént. Hát lehet ez? Hát lehet az, hogy Krisztus, a türelem, a jószág eszményképe, hirtelen átkokat, szitkot szórjon a keresztről a sokaságra, aki gyönyörködik az ő kínjaiban? vagy lehet-e az, hogy Jób megfenyegesse öklével az eget, amely megalogatta csapásaival? Mert ez olyan. A tisztalelkű, a bánatos asszony hirtelen átváltozik kéjre éhező, vad gyönyörben ujjongó bestiává! Hát nem képtelenség ez? Örület! ...

És mégis így volt.

Szenvedőnek látszott az asszony, mint rendesen, vagy talán még inkább. Mikor megfogta az üdvözléskor kezét, úgy érezte, hogy az erős, hatalmas nő, ki annyi lélekerővel tudta mások előtt elpálasztolni szenvedését, egész testében reszelt. Olyan számandó volt így, hogy lehetetlen volt vigasztalólag nem szólni hozzá. Különbben is olyan közel hozta őket a kölcsönös panasz és vigasztalás, hogy szinte testvéreknek érezték magukat.

Szegény asszony, mintha az egész éjszakát álmatlanul töltötte volna, a szemei olyan nagyok, csillogók voltak, mint a lázbetegé. Aztán úgy égett a keze, a karja ... Gyöngéden leültette szegényt egy székre és szeliden megsimogatta a forró homlokát. Ugy bánt vele, mint egy beteg gyermekkel, kit rá akarunk beszélni, hogy hiszen nem fáj semmije, hogy meggyógyul ... És beszélt hozzá tele szeretettel, szánakozó részvétellel. Amikor aztán megsimogatta a homlokát, egyszerre csak még jobban kigyúlt az asszony arcza. Olyan különös volt. Megragadta az ő simogató kezét és megszorította erősen, olyan erősen, hogy szinte fájdalmat érzett. Aztán hirtelen csak odaszorította kezét, mely fáj a szoritástól, a puha keblére, lázasan zakatoló szívére és fejét ráhajította vállára. Sirt.

Megrendítő volt. Nem tudja, mit érzett akkor, mi hajtotta úgy, hogy karjaiba fogja a vállára borult asszonyt s hogy megcsókolja először a homlokát s azután az — ajkát. Valami szuggeszció, melynek engedelmességre kellett, egy megmagyarázhatatlan hatalom, olyasféle, mint amilyen az örvénybe bámulást arra készíti, hogy még jobban föléje hajoljon a tátongó nyilásnak, amíg aztán kábult fejjel, mámorosan bele nem bukik.

Ebben a mámorban van valami tulvilági, mintha csak a tulvilág buja virágainak részegítő illatát hajtana egy meleg, lankasztó szellő az ember felé, mely ráül a mellére, a szíve fölé és lomha, kifáradt agyára. Egy szellőlegyintés a tulvilágból, melyre részegen omlik el a kéjben vonagló test.

Igen, valami tulvilági mámor volt az, mely lekötötte a józan gondolkodását s odadobta az asszony karjai közé.

Szédülten támogatta fejét a mohás fatörzsnek, de filozofikus lelke nem fáradt ki, tovább működött lázasán.

A saját alakja ujból háttérbe szorult s csak az asszonyt látta ismét.

Vajjon az is érezte azt a tulvilági mámort? Vajjon ő is annak a határozatlan szuggeszciónak engedett? Aligha. Hiszen akkor is, az üdvözlés pillanatában is olyan szenvedő, olyan szomorú volt az arcza. Hát akkor miért dobta magát az asszony a karjaiba, miért? A vére, a makacs, lázongó vére hajtotta volna egyedül? A vér, amelynek nem lehet parancsolni, amely ha egyszer föllázad, örvöngővé teszi a szelid embert, bátorra a gyávát, bűnössé az ártatlant, szűztisztát?

De hiszen akkor választhatott volna magának más valakit, akivel megossza a bűn édességét, választhatott volna más férfit, aki délcegebb, férfiasabb, szebb nálánál. Például ...

E pontnál hirtelen megszakadt a filozofikus lélek működése. Megdöbönt, visszaretent attól a kétségbejítő bizonyosságtól, amelylyel eleje tárult a helyzet s amely bizonyosság nem tűri a filozofát.

Hát például ... választhatta volna azt a szép, hatalmas szál embert, akivel egy párszor találkozott már

Csarnok.

Egy nemes vad.

Nagy vadászatra készült Vámosy Jenő gróf vámosi kastélyába. Nagy társaság is gyűlt össze: az ország minden főrangú vadász sietett megfelelni a szives meghívásnak, mert általános tudva volt, hogy a gróf vadászterülete vadbőség tekintetében páratlanul állt az országban. S ilyen alkalmat egy szenvedélyes vadász ugyan el tudna-e szalasztani?

De azért a főrangú világ hölgyei is készülődtek a vámosi kastélyba, mert hírül ment az is, hogy Jenő gróf a vadászati befejeztével családi ünnepet tart: eljegyezteti hugát Kotányi báróval.

Épp a vadászati közepén vagyunk. Vidám élet folyik a nagy kastélyban, melynek egyik részét a hölgyek foglalták el; körülöttek csapják a szelet azok a fiatal uracok, kik a korai felkeléssel járó vadászati nehézségének nem barátjai.

A vőlegényjelölt Kotányi báró szenvedélyes vadász és legelől van talpon s legutóljára tér vissza a rengetegből. De azért a nappal nem alussza át, hanem a grófnő közelében tölti, mivel pár nap múlva lesz meg az eljegyzése.

A vadászok pipaszó mellett átverik a napot, közben felkelnek a párnákról, hogy a kártyázásnak éljenek s adomákat meséljenek el egymásnak, melyek mind a vadászélet körül forognak.

Egy szép napon — jó későn érkezett! mondták a kompaniában — megjött váratlanul Gilvásy János báró, a leghíresebb vadász, néhány fegyvertáskával, egy vadászszal, meg kevés uti podgyászszal. Rögtön a pihenő társaság közé keveredett s a jövetelen melegen örvendő háziurnak így szólt: A holnapi vadászaton én is részt veszek; tudod, a magam erdeiben már nem találok löni egy tizennégy agancsot; ha egyet lőttem, rögtön vissza utazom az én tanyáma.

De mikor a házigazda egy pár szót észrevétlenül beszélhetett vele, odasugta neki:

— Édes Jenő barátom, nővéred eljegyzési hire hozott ide, holnap együtt kelünk s megyünk ki az erdőbe, akkor majd többet mondok.

És erősen megrázta barátja kezét. Másnap azonban Gilvásy báró, a nélkül, hogy egy 14 agancsost leteríthetett volna, hazautazott. Reggel az erdőben nem is vad után járt a báró, hanem Jenő grófnak beszélt sógorjelöltjéről.

Mikor János báró előadását befejezte, a gróf magából kikelt kiáltott fel: Kösönöm, hogy eljöttél a távolból s mindenről felvilágosítottál.

— Kötelességemnek tartottam.

Másnap reggel Jenő gróf ismét csak másodmagával ment a vadászatra. Most meg ő kérte fel Kotányi bárót, hogy vele tartson. Az erdő sűrűjében ilyen beszélgetés folyt a két férfi között:

— Sajnálom, Kotányi, de nem adhatom neked a grófnő kezét.

Kotányi elspápolt e kijelentésre, de azért vakmerően kockáztatva meg a kérdést:

— S miért?
— Mert nem vagy gentleman!
— Mit mond a gróf?

— Azt mondom, hogy adósságaid vannak, melyeket vagyoni viszonyaid kimutatása közben eltitkoltál, s így rászédte engem. Azt mondom, hogy be voltál keverve egy kátya-afférbe, melyből nem tisztáztad magad, s a mely szerencsédre csak négy ember titka maradt. E négy ember közül az egyik, Gilvásy János báró, tegnap nálam volt.

— Ah! kiáltott a báró.

De a gróf kéréseketlenül folytatta.

— S azt mondom, hogy a te szerelmed nővérem iránt nem lehet igaz és nemes vonalom, mert neked már volt egy viszonyod, melynek gyümölcse is lett. Mindent meg tudtam volna bocsátani, mert a bünt lemossa nézetem szerint a bűnhődés; de hogy nővéremnek szerelmet hazudtál és más nővel viszonyt folytatsz, ezért nem tartalak gentlemannek és ezért nem adom neked nővéremet. Ezt vedd tudomásul. De, hogy lásd, milyen jó akarattal viseltem irányodban, hát nem kompromittálak. Míg a vadászati tart, maradj házában de azt elvárom tőled, hogy nővéremtől távol tartsd magadat. Holnap majd beszéllek veled is, és ha benne a Vámosyék vére buzog: hallgatni fog reám . . .

Kotányi báró tudomásul vette mindezt és ahhoz is tartotta magát. Aznap nem mutatkozott a nők előtt s csak remegve várta a holnapot.

— Mit hoz a holnap? Sikerül-e a terve, vagy pedig elmond a gróf mindent a grófnőnek . . . De Vámosy azt mondta, hogy csak holnap beszél hűgával s a báró most ebbe fektette minden reményét; hiszen a becsületes emberek igazmondók.

Másnap kora reggel még három óra sem volt, kimentek a vadászatra. Kotányi feltűnően halványan látszott, de a pajtasok ezt nem vették észre, még kevésbé a gróf, kit pedig a báró nyomon követett.

A vadászati még a hajnal előtt véget ért. Megzavarta egy szomorú baleset. Kis tisztáson a fővadász halva taláta Vámosy gróft. Keresztül volt löve; valami elhibázott golyó okozta halálát. Kinek a fegyveréből jött, azt nem tudta senki sem megmondani . . . Galyakból hordályat készítettek a főurnak s maguk vitték a kastélyba drága barátjukat. Csak Kotányi sietett előre, hogy a rettenetes esetet kiméletesen adja tudtára a grófnőnek, kinek most már a bárón kívül nem volt senkije.

A báró pedig természetesen már mint vőlegény szerepelt.

Saravári.

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÜRÖK BERTALÁN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Menyasszonyruha-selyem

65 krtól 14 frt 65 krig méterenkint, — valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint — a legdivatosabb szövés, szín- és mintázatban. **Privát fogyasztóknak** postabér- és vámmentesen, valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig posta fordultával küldenek: **HENNEBERG G. selyemgyárai** (cs. és kir. udvari szállító) **ZÜRICHEN.** Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. (6)

r. Felvehe- és segédek, ifjuságnak re, valamint kiképzésére, lók részere tetett be. ösztöndíjjal k fel. szta ágy és les a szük- gával hozni, nyok f. évi nál benyuj- yelő bizott- anár Nagy- rási ev. ref. — augusztus éki Keresz- si Luizának. vármegyei tó Vilma földbirtokos nk. es Tüztöltő- állásának apély sor- kor ünnepi egyesület. pi ébresztő. zati álló- zetelek. d) akorlat fog sebéd. f) 4 intése. g) 6 helyiségben. egy 60 kr. hatók Papp jövedelme a ezélra ado- g nyugtáz- tnek, hogy t képvisel- t legyenek elemi fiu- hó 1, 2, 3, kezdődnek. k. lelkész,

mintha csak hajtaná egy mely rául a gyára. Egy en omlik el ly lekötötte szony karjai törzsnek, de nukódott lá- csak az asz- ort? Vajjon k engedett? lanatában is za. Hát aka- aiba, miért? na egyedül? mely ha egy- bert, bátorrá agának más választhatótt szebb nálá- zofikus lélek a kétségbe- lt a helyzet a szép, ha- lkozott már

az asszony szalonjában s aki, valahányszor ő belépett, rögtön távozott. Valami rokonnak mondta az asszony, s az a melegség, mely ilyenkor kisugárzott a szeméből, mintegy igazolta ezt. Hogy ő akkor nem tudta észrevenni, hogy az a férfi talán többje is az asszonynak egy rokonnal! De most tudja, most már látja tisztán. Hát akkor ő is, az a férfi is részesül az asszony legbensőbb kegyeiben, ép úgy, mint ma ő. Sőt bizonyosan az a férfi megelőzte őt ebben. Természetes . . . Hanem hát ezt lehet érteni. Az a férfi szép, hatalmas egy alak, akit méltán szerethet egy nő s akinek meg nem hódolni a lehetetlenséggel határos, hanem hogy ő vele is, a szegény csiszolatlan, ügyetlen hivatalnok emberrel is kikezdett az az asszony, ez egyenesen érthetetlen. Igen, azt a férfit szeretnie kell az asszonynak és bizonyára szereti is. Hisz úgy összeillenek. Egyformán szépek, egyformán érdekes, imponáló alakok . . . Igen, szereti . . . de mégis . . . akkor hát mért olyan szomorú mindig az az asszony, mikor boldognak kellene voltaképpen lennie? Hisz a kielégített szerelem elég a boldogságra. Itt újból megpihent a filozofáló lélek a maga örületes munkájában. Az összeesett, igénytelen test szinte vonaglott a lélek fárasztó működésének nyomása alatt. Lélekleben még egyszer keresztül élte azt az időt, mely az asszonnyal való megismerkedéstől a mai napig terjedt. Megfigyelés alá vette az egyes tapasztalt jelenségeket, melyekből esetleg ki lehetne olvasni, hogy a szenvedésről panaszkodó asszony titokban boldog volt mindig az ő titkos szerelmével, a szép rokonnal. De egyetlen egy ilyen jelenségre sem tudott emlékezni. Pedig hogy szereti az asszony azt az embert,

most már bizonyosan tudja. Minél tovább gondolkozik, annál tisztábban látja ezt. De hát akkor mért nem boldog meg mindig, miért panaszkodik szenvedésről? Hogy eltíkolja talán szerelmének bűnösségét? Nem, nem . . . ez lehetetlenség. Hiszen egyben-másban mégis csak elárulná magát az. Hát miért akkor? Miért! Milyen furcsa is, hát miért másért, mint hogy csakugyan nem boldog? . . . Szereti azt az embert, de nem mer élni a szerelem szabad jogával, nem meri kielégíteni a szeretett férfi telhetetlen szerelmét, mert fél attól, hogy megunja majd akkor a férfi, sőt megveti. Inkább szenved, bárhogy lázong is a vére, csakhogy megmaradjon a szerelmese szemében elérhetetlen ideálnek, szentnek, tisztának. Tudja, hogy az emberi vágy mindig a tisztaság, az elérhetetlenség felé fordul, de csak addig van meg az ingere annak reá, míg az megmarad tisztának, elérhetetlennek; mihelyt ki van elégitve az inger s az elérhetlent sikerült elérni, a tisztá ideált bemocskolni, megszűnik az inger és vele együtt elhal a vágy. Igen, tudja ezt és elejét akarja venni. Inkább szenved, de szeretettnei akar. Hanem a vér, a vér nem adja föl a jogát. Azt ki kell elégiteni. Ha nem az egyikkel, hát a másikkal; ha nem lehet az ideállal, hát jó a vigasztaló is, az esetlen, félszeg, de becsületes lelkű barát. Ez legalább nem fog szólni senkinek. Egy másik fortélyos, kitanult udvarló még eldicsekednék ez újabb kalandjával, ez pedig egész életén át mint egyik legfájdalmasabb, legnagyobb, legrágább titkát fogja őrizni. És így a vér is ki van elégitve, az ideál is megmarad s a gyűlölt férj is ki van játszva. És ez a háromlelkű asszony.

438—1898. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közzhírre teszi, hogy a budapesti VI. ker. kir. törvényszék 1897. évi 43833. számú végzése következtében Dr. Franch Sala ügyvéd által képviselt Drüssler Károly javára m.-csesztvei íj. Römer József ellen 319 frt 85 kr s jár. erejéig 1897. évi június hó 22-én foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 800 frtra becsült 5 db jámos ökör és egy sorvető gépből álló ingóságok nyilvános árverésen eladának.

Mely árverésnek a marosújvári kir. járásbíró V. 143/1—1898. sz. végzése folytán 319 frt 85 kr tőkekövetelés, ennek 1897. évi január hó 1-ső napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 52 frt 10 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig M.-Csesztvei végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközésére 1898. évi szeptember hó 6. napjának d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hi atnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Maros-Ujvárt, 1898. évi augusztus hó 15. napján.

Dergán János, kir. bírósági végrehajtó.

1558 1—1

903—1898. bvrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közzhírre teszi, hogy az abrudbányai kir. járásbíró V. 252/2. 1898. számú végzése folytán Dr. Pap Lőrinc ügyvéd által képviselt Auraria takarékpénztár javára Abrudfalvi Borzák Alexandru és t. ellen 68 frt tőke, ennek 1898. évi február 28. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 38 frt perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag 898 27 7 fél foglalt és 342 frtra becsült, u. m. Borzák Alrxandru, 2 tőbenál 6 kalangya széna, Tuhutz Juonnál 4 kalangya széna, 2 tőbenál 2 únó borjú és 1 disznó, Tuhutz Nikolájnál 4 kalangya széna, 1 tőben és 1 únó borjuból álló ingóságok nyilvános árverés után eladának.

Mely árverésnek az abrudbányai kir. járásbíró V. 252/2. sz. ki- küldetést rendel végzése folytán a helyszínen, vagyis alperesek lakásán Albfalva Csanulcsán leendő eszközésére 1898. szept. hó 16-ik és következő napjának d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatul fognak.

Az elárverzendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizendő. Végül felhívat- nak mindazok, kik az elárverzendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyi- ben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehaj- tási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árve- rés megkezdéséig alulírt kiküldöttnék vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüg- gesztését követő naptól számítatik.

Kelt Abrudbányán, 1898. évi aug. hó 29. napján.

Szabó Dénes, kir. bírósági végrehajtó.

1557 1—1

4030/898. szhoz tkvi.

HIRDETmény.

Tövís község telekkönyve tagosítás folytán az 1869. évi 2579. számú szabályrendelethez képest átala- kítottatik, s ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. törvényekkel a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. törvényekben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosít- tatik.

E czélból az átalakítási munkálatok hitelesítésére és a helyszíni eljárás a nevezett községben **1898. év október hó 5-én** fog kezdődni.

Ennél fogva felhivatnak:

1. Az összes érdekelték, hogy a hitelesítési tár- gyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelen- jenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják be, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves át- vezethetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthető.

2. Mindazok, a kik a telekkönyvekben előforduló be- jegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a közzé- tett határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenje- nek meg és az előterjesztésüket igazoló okirataikat mutassák föl.

3. Mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdon- jogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. t.-cz. 15—18. és az 1889. XXVIII t.-cz. 5, 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni ipar- kodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igá- zolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó tkkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére enge- délyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek.

4. Azok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozólag zálog- vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosa, hogy a

bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenszemből a bélyegmentesség kedvezményétől esnek.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyed, 1898. augusztus hó 7-én.

Kir. járásbíró szabadságon.

Vincenti
kir. aljbíró.

1556 1-3

**Egy jó háztól való fiu
tanulónak
felvétetik
ifj. Graef János
vas- és fűszerüzletében.**

1552 2-3

Hirdetmény.

Kiadó 1899 évi január hó 1-től, esetleg eladó

egy 300 holdas birtok,

mely áll 150 hold legelő, 145 hold szántó és 5 hold szőlőből, Alsófehérmegyében **Ispánlak** község határában, Maros-Ujvártól 1 óra járásra, köz-igazgatási út mellett.

Bővebb felvilágosítással szolgál a „**Tordai takarékpénztár részvénytársulat**”. 1551 2-3

Sz. 3175-898. ki.

Hirdetmény.

Alulírott városi tanács ezennel közhírré teszi, hogy a város tulajdonát képező javadalmak bérlete f. év végével lejárván, azok újabb három évre, vagyis **1899. év január hó 1-től 1901. évi december hó 31-ig** terjedő időre nyilvános árverésen haszonbérbe fognak adni.

1. A bérbe adandó javadalmak a következők:

1. A „Detonáta” szálloda, kikiáltási ár 3000 frt.
 2. A piaci vásárvám 8144 frt 38 kr.
 3. A városi bor, must, sör és szesz fogyasztási illeték beszedési joga, kikiáltási ár 3000 frt.
 4. A kövezetvám 2200 frt.
 5. A vadászati jog 13 frt 1 kr.
 6. A 369^a számú ház 160 frt
 7. Az új vágóhid és vásáronkénti husárlási hely, kikiáltási ár 402 frt 10 kr.
 8. Az 578/670. helyrajzi számú porondos hely, kikiáltási ár 1 frt.
2. Az árverés **flyó évi szeptember hó 13-án d. e. 10 órakor** fog a polgármesteri irodában megtartani.
3. Árverezni óhajtók az árverés megkezdése

előtt a kikiáltási ár 10%-át tartoznak az árverező biztos kezéhez bánatpénzül letenni.

4. Az árverés kezdetben az összes javadalmakra fog együttesen megtartatni s csak ennek nem sikerülése esetén fognak a javadalmak egyenként elárvereztetni.

5. Ezen javadalmak bérbevételére vonatkozólag írásbeli zárt ajánlatok is elfogadtatnak, melyek azonban legkésőbb f. é. szeptember hó 12-ig a polgármesteri irodába benyújtandók.

6. Egyéb feltételek a hivatalos órák alatt a tanács kiadóhivatalában bármikor betekintethetők.

A városi tanácstól.

Abrudbányán, 1898. augusztus hó 26-án.

Boér Béla
polgármester.

1555 1-3

Szivattyukat

házi, ipari, mezőgazdasági, építkezési és egyéb nyilvános czélokra kéz-, járgány- és erőhajtásra.

Tűzfecskendőket

városi, községi, gazdasági és gyári tűzoltóságoknak,

harangokat és harangállványokat

templomok, iskolák stb. részére.

Büzmentesen működő pöczegödör-tisztító készülékeket, utcái öntöző kocsikat, sárkaparókat

— készit és ajánl a —

Budapesti Szivattyu- és Gépgyár

Részvénytársaság (ezelőtt **WALSER FERENCZ**)

Budapest, VI., Külső Váci-ut 45.

1378 36-40

— Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve. —

Könyvnyomda.

Könyvkötészet.

A NAGYENYEDI

KÖNYVNYOMDA ÉS PAPIRÁRUGYÁR

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

könyvnyomdaja rendkívül gazdag és modern felszerelésénél fogva képes minden hasonló vállalattal versenyezni úgy a munkák olcsó árai, mint azok izléses kiállításai tekintetében.

A főtérén levő üzleti irodájában iskolás gyermekek részére mindennemű **iskolai szerek**, papir, tinta, tintatartók, tollak, tollayekek, írónok, palatáblák, palavesszők, vonalzó, **rajzeszközök**, festékek, ecsetek, rajzablak, rajztömbök, törölógumok, szivacsok, **könyvtáskák** stb. stb. kicsinyben és jutányos árak mellett szerezhetők be.

Megrendelések bárhol megjelenő **könyvekre, hírlapokra és folyóiratokra** elfogadtatnak s pontosan teljesítetnek.

Elvállal mindennemű **könyvkötői** munkát is, s azokat gyorsan, olcsó árban és pontos kivitelben szállítja.

A „Közérdek”

a megye egyetlen politikai lapja. Egyike a vidék legelterjedtebb lapjainak, s mint ilyen, **hirdetések közlésére kiválóan alkalmas.**

Aki tehát olcsón és biztos sikerrel akar hirdetni, forduljon bizalommal lapunk kiadóhivatalához.

Megrendelések elfogadtatnak az üzleti irodában: Főtér 38. sz. a.
(Leányiskola épülete.)

Nyomatványraktár.

Írószerszám-kereskedés.